

drede Kvindens Ligeret med Manden. retsligt, kommunalt og politisk.

Forsamlingen var Foredragsholderne meget taknemmelig for de udmærkede Foredrag.

Amalie Skrams Jordefærd.

Alle Venner af Amalie Skram og af hendes Bøger maa være Politiken taknemlig for Ordningen af den Mindefest, der holdtes i Studenterhuset den 21. Marts umiddelbart inden de nærmest ude i Krematoriet sagde hendes Støv det sidste Farvel.

Det er ingenlunde let for dem, der ikke hører Kirken til at faa dannet ny ædle og højtidfulde Former for de Handlinger, der knytter sig til de store Begivenheder i Meneskelivet, og der vil maaske nok endnu en Tid blive ved at være noget fremmed og famlende over ukirkelige Sørge- og Glædesfester. Men ethvert Forsøg paa i det enkelte Tilfælde at give Sandheden hvad Sandhedens er, gør godt.

Der var stille og højtidelig i Studenterhusets store Sal med det dæmpede Lys og de mange røde Blomster. Og det gjorde godt at høre Amalie Skrams Venner forklare os et Liv og en Stræben, de havde kendt paa nært Hold — ikke en fremmed fra en anden Tankeverden talte fjerne Ord om det, han ikke kendte eller forstod. Der blev i Digt og Tale sagt stærke og milde og forstaaende Ord om „den fremmede Fugl“, der har boet iblandt os, og tilsidst samledes al stærk Følelse og Stemning i Slutningsstrofen af L. C. Nielsens Sang:

Som en uvejrsslagen
stor sortladen Fugl
er hun dødstræt dragen
ind i Dødens Skjul.
Faa har større givet,
end som Gæst hun gav —
Sorgfuldt suser Livet
nu om hendes Grav.

Kvinden i Ordsproget.

En Studie af Magister Carl Benzon.

(Fortsat fra Nr. 6).

Påstanden om Kvindens Slethed støtter sig hos de christne Folkeslag på Biblens Beretning om Evas skæbnesvangre Æbletyveri:

Femme est mère de tout dommage,
Tout mal en vient et toute rage.¹⁾

Et gammeltysk Ordsprog slår dog Præsterne i Hartkorn med Kvinderne:

Frauwen und Priester
Sind die schlimmsten Biester.

¹⁾ Kvinden er Moder til al Skade, alt ondt og alt Raseri kommer fra hende.

En dansk Variant udvider Rubriken på en anden Led:

Kvinder. Ild og Vand
Truer på Landet hver en Mand.

Italieneren siger:

Donna e vino
Imbriaca il grande e il piccolino²⁾.

Og vore Dages Tydsker:
Weiber, Wein und Würfelspiel
Verderben Manchen, wer's merken will.

Eller:

Weiber, Würfel, Wein
Bringen Durst und Pein.

Og Hollænderen:

— Vrouwen met gekruild haar hebben
wo:men in het hoofd.³⁾

Derfor må Manden stadig være paa sin Post for ikke at blive overlistet af Kvinden. Hendes virksomste Middel til at blødgøre Manden og så tilsnige sig Magten over ham er --- Tårerne. Det er en Oldtidserfaring:

Femina dum plorat
Virum superare laborat.⁴⁾

Franskmanden påstår, at Kvinden har to Slags Tårekilder, en, der sættes i Function, når hun bliver arrig, en anden, som hun udnytter til at bedrage Manden med. Og græde kan hun til enhver Tid:

Femme rit quand elle peut
Et pleure quand elle veut.⁵⁾

Eller i en mere kynisk Form:

A toute heure
Chien p et femme pleure⁶⁾

Spanieren tror ikke mere på Kvindens Tårer end på Hundens Logren. Og Tydske-
ren påstår, at

Frauen haben unter der Masche
Stets eine Schachtel mit Thränen in der Tasche.

Hvisårsag han advarer sine Könnsfæller:

An der Hunde Hinken,
An der Huren Winken,
An der Weiber Zähnen,
An der Krämer Schwören
Sollst du dich nicht kehren.

²⁾ Kvinde og Vin beruser den store som den små.

³⁾ Kvinder med krøllet Hår har Slinger i Hovedet. Som man vil see, har dette Ordsprog både en ligefrem og en underlagt Betydning: først lignes Krøllerne ved Slinger, derefter skal „Kvinder med krøllet Hår“ tages som Synonym for „skønne Kvinder“, og Slingerne figurerer da som disses onde Tanker.

⁴⁾ Når Kvinden græder — stræber hun at få Magten over Manden.

⁵⁾ Kvinden leer, når hun kan, og græder, når hun vil.

⁶⁾ Til alle Tider af Dagen kan en Hund p
og en Kvinde græde.